

TITLUL VII Taxa pe valoarea adăugată

CAPITOLUL 1 Definiții

Art. 265. Definiția taxei pe valoarea adăugată

Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

Art. 266. Semnificația unor termeni și expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. achiziție reprezintă bunurile și serviciile obținute sau care urmează a fi obținute de o persoană impozabilă, prin următoarele operațiuni: livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, efectuate sau care urmează a fi efectuate de altă persoană către această persoană impozabilă, achiziții intracomunitare și importuri de bunuri;

2. achiziție intracomunitară are înțelesul art. 273;

3. active corporale fixe reprezintă orice imobilizare corporală amortizabilă, construcțiile și terenurile de orice fel, deținute pentru a fi utilizate în producția sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru scopuri administrative;

4. activitate economică are înțelesul prevăzut la art. 269 alin. (2). Atunci când o persoană desfășoară mai multe activități economice, prin activitate economică se înțelege toate activitățile economice desfășurate de aceasta;

5. baza de impozitare reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziții intracomunitare impozabile, stabilită conform cap. VII al prezentului titlu;

6. bunuri reprezintă bunuri corporale mobile și imobile. Energia electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific și altele de această natură se consideră bunuri corporale mobile;

7. produse accizabile sunt produsele energetice, alcoolul și băuturile alcoolice, precum și tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite la titlul VIII, cu excepția gazului livrat prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem;

8. codul de înregistrare în scopuri de TVA reprezintă codul prevăzut la art. 318 alin. (1), atribuit de către autoritățile competente din România persoanelor care au obligația să se înregistreze conform art. 316 sau 317, sau un cod de înregistrare similar, atribuit de autoritățile competente dintr-un alt stat membru;

9. codul NC reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1.101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată stabilită prin Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul titlu și noile coduri NC se realizează potrivit prevederilor din normele metodologice;

- **Norme metodologice:** 1. (1) Potrivit art. 266 alin. (1) pct. 9 din Codul fiscal, atunci când intervin modificări în Nomenclatura combinată, se realizează corespondența dintre codurile NC prevăzute în titlul VII din Codul fiscal, în normele, ordinele și instrucțiunile date în aplicarea acestuia și noile coduri din nomenclatura adoptată în temeiul art. 12 din Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun.

10. data aderării României la Uniunea Europeană este data de 1 ianuarie 2007;

11. decont de taxă reprezintă decontul care se întocmește și se depune conform art. 323;

12. decontul special de taxă reprezintă decontul care se întocmește și se depune conform art. 324;

13. Directiva 112 este Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 347 din

11 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare. Referirile din facturile transmise de furnizori/prestatori din alte state membre la articolele din Directiva a 6-a, respectiv Directiva 77/388/CE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri – Sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: baza unitară de stabilire, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 145 din 3 iunie 1977, vor fi considerate referiri la articolele corespunzătoare din Directiva 112, conform tabelului de corelări din anexa XII la această directivă;

14. factura reprezintă documentul prevăzut la art. 319;

15. importator reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa la import devine exigibilă, conform art. 285 și care în cazul importurilor taxabile este obligată la plata taxei conform art. 309;

16. întreprindere mică reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310 sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, potrivit art. 281-292 din Directiva 112;

17. livrare intracomunitară are înțelesul prevăzut la art. 270 alin. (9);

18. livrare către sine are înțelesul prevăzut la art. 270 alin. (4);

19. operațiuni imobiliare reprezintă operațiunile constând în livrarea, închirierea, leasingul, arendarea, concesiunea de bunuri imobiliare sau alte operațiuni prin care un bun imobil este pus la dispoziția altei persoane, precum și acordarea cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct și superficia, asupra unui bun imobil;

20. perioada fiscală este perioada prevăzută la art. 322;

21. persoană impozabilă are înțelesul art. 269 alin. (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică;

22. persoană juridică neimpozabilă reprezintă instituția publică, organismul internațional de drept public și orice altă persoană juridică, care nu este persoană impozabilă, în sensul art. 269 alin. (1);

23. persoană parțial impozabilă are înțelesul prevăzut la art. 300;

24. persoană reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă;

25. plafon pentru achiziții intracomunitare reprezintă plafonul stabilit conform art. 268 alin. (4) lit. b);

26. plafon pentru vânzări la distanță reprezintă plafonul stabilit conform art. 275 alin. (2) lit. a);

27. prestarea către sine are înțelesul prevăzut la art. 271 alin. (4);

28. serviciile furnizate pe cale electronică includ, în special, serviciile prevăzute în Anexa II a Directivei 112 și la art. 7 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare;

29. serviciile de telecomunicații sunt serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații;

30. serviciile de radiodifuziune și televiziune includ, în special, serviciile prevăzute la art. 6b alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările și completările ulterioare;

31. taxă înseamnă taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă conform prezentului titlu;

32. taxă colectată reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii taxabile la momentul exigibilității taxei, efectuate sau care urmează a fi efectuate de persoana impozabilă, precum și taxa aferentă operațiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform art. 307-309;

33. taxă deductibilă reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achizițiile efectuate sau care urmează a fi efectuate;

34. taxă dedusă reprezintă taxa deductibilă care a fost efectiv dedusă;

35. vânzarea la distanță reprezintă o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de excepția prevăzută la art. 268 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă, în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (2)-(7).

(2) În înțelesul prezentului titlu:

a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România este considerată a fi stabilită în România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice și umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri și/sau prestări de servicii impozabile;

c) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României și care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă.

- **Norme metodologice:** 1. (2) În aplicarea prevederilor art. 266 alin. (2) din Codul fiscal, locul în care o
- persoană impozabilă și-a stabilit sediul activității economice este locul în care se desfășoară funcțiile de
- administrare centrală a societății. Pentru a stabili locul unde o persoană impozabilă își are stabilit sediul
- activității sale economice se iau în considerare locul în care se iau deciziile principale legate de
- managementul general al societății, locul în care se află sediul social al societății și locul în care se întâlnește
- conducerea societății. În cazul în care aceste criterii nu permit determinarea cu certitudine a locului de
- stabilire a sediului unei activități economice, locul în care se iau deciziile principale legate de managementul
- general al societății este criteriul care prevalează. O persoană impozabilă poate avea sediul activității
- economice într-un stat membru chiar dacă nu realizează efectiv activități economice în statul respectiv.
- Prezența unei cutii poștale sau a unor reprezentanțe comerciale nu poate fi considerată ca sediu al activității
- economice a unei persoane impozabile, dacă nu sunt îndeplinite condițiile menționate în tezele anterioare.
- 1. (3) În cazul persoanelor fizice care sunt persoane impozabile pentru care nu poate fi identificat un sediu
- al activității economice în sensul alin. (2), domiciliul stabil al acestor persoane este considerat sediu
- activității economice, în scopul determinării statului în care acestea sunt stabilite, în sensul art. 266 alin. (2)
- lit. a) din Codul fiscal.
- 1. (4) În aplicarea titlului VII al Codului fiscal, „domiciliul stabil” al unei persoane fizice, impozabile sau nu,
- înseamnă adresa înregistrată în registrul de evidență a populației ori într-un registru similar sau adresa
- indicată de persoana respectivă autorităților fiscale competente, cu excepția cazului în care există dovada că
- această adresă nu reflectă realitatea.
- 1. (5) „Reședința obișnuită” a unei persoane fizice, impozabile sau nu, menționată în titlul VII al Codului
- fiscal reprezintă locul în care persoana fizică respectivă locuiește în mod obișnuit, ca rezultat al unor legături
- personale și profesionale. Atunci când există legături profesionale într-o altă țară decât cea în care există
- legături personale sau când nu există legături profesionale, locul „reședinței obișnuite” se determină pe baza
- legăturilor personale care indică existența unor legături strânse între persoana respectivă și locul în care
- locuiește.
- 1. (6) În scopul aplicării prevederilor art. 266 alin. (2) lit. c) și art. 307 din Codul fiscal:
- a) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara
- României nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, respectiv resursele tehnice și/sau
- umane din România nu sunt utilizate pentru realizarea acestor operațiuni, se consideră că persoana
- impozabilă nu este stabilită în România pentru respectivele operațiuni;
- b) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara
- României participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii înainte sau în timpul realizării acestor
- operațiuni sau conform unor înțelegeri este prevăzut că sediul fix poate să intervină ulterior derulării
- operațiunilor pentru operațiuni postvânzare ori pentru respectarea unor clauze contractuale de garanție și
- această potențială participare nu constituie o operațiune separată din perspectiva TVA, măsura în care sunt
- utilizate resursele umane și/sau materiale în legătură cu aceste operațiuni nu este relevantă, deoarece se
- consideră că în orice situație acest sediu fix participă la realizarea operațiunilor respective;
- c) atunci când resursele tehnice și/sau umane ale sediului fix din România al unei persoane impozabile care
- are sediul activității economice în afara României sunt utilizate numai pentru scopuri administrative suport,
- cum sunt serviciile de contabilitate, de emiteră a facturilor și colectarea titlurilor de creanță, utilizarea acestor
- resurse nu se consideră ca participare la realizarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii, fiind tratate
- doar ca servicii-suport necesare îndeplinirii obligațiilor legate de aceste operațiuni. În această situație, se
- consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru aceste operațiuni;
- d) atunci când factura este emisă indicând codul de înregistrare în scopuri de TVA al sediului fix din
- România, acesta se consideră că a participat la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii, cu excepția
- situației în care persoana impozabilă poate face dovada contrariului.
- 1. (7) Atunci când gazul sau energia electrică sunt livrate de o persoană impozabilă sau către o persoană
- impozabilă care deține în România o licență care îi permite să desfășoare activitatea economică în sectorul

- gazului sau al energiei electrice, incluzând și cumpărări și revânzări ale gazului natural sau ale energiei
- electrice, existența licenței în sine nu este suficientă pentru a considera că respectiva persoană impozabilă are
- un sediu fix în România. Pentru ca sediul fix să existe în România este necesar ca persoana impozabilă să
- îndeplinească condițiile art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(3) Mijloacele de transport noi la care se face referire la art. 268 alin. (3) lit. b) și la art. 294 alin. (2) lit. b) sunt cele prevăzute la lit. a) și care îndeplinesc condițiile prevăzute la lit. b), respectiv:

a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depășește 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depășește 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depășește 48 cmc sau a cărui putere depășește 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepția:

1. navelor atribuite navigației în largul mării și care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit, precum și a navelor utilizate pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă; și

2. aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane și/sau de bunuri cu plată;

b) condițiile care trebuie îndeplinite sunt:

1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări care depășesc 6.000 km;

2. în cazul unei nave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depășește 100 de ore;

3. în cazul unei aeronave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depășește 40 de ore.

Art. 267. Aplicare teritorială

(1) În sensul prezentului titlu:

a) Uniunea Europeană și teritoriul Uniunii Europene înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol;

b) stat membru și teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Uniunii Europene pentru care se aplică Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în conformitate cu art. 349 din acesta, cu excepția teritoriilor prevăzute la alin. (2) și (3);

c) teritorii terțe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) și (3);

d) țară terță înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

1. Insula Heligoland;

2. teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta;

2. Melilla;

c) Republica Italiană:

1. Livigno;

2. Campione d'Italia;

3. apele italiene ale Lacului Lugano.

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;

b) teritoriile franceze menționate la art. 349 și art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

c) Muntele Athos;

d) Insulele Aland;

e) Insulele anglo-normande.

(4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menționate mai jos: